

Het proces – de ondervraging (Josef Kajafas)

lezen: Lucas 22:66-71

‘Eindelijk!’ Nu hebben ze die rabbi uit Galilea in hun macht en kunnen ze met Hem doen wat ze al tijden van plan zijn: Hem belachelijk maken, Hem de mond snoeren, Hem hun wil opleggen, Hem doden!

Bij het aanbreken van de dag komen de geestelijke leiders van het volk van Israël in het paleis van Kajafas opnieuw in een geheime samenkomst bij elkaar. Het zijn met name de Sadduceeën die Jezus – hier in het paleis van Kajafas - ter verantwoording roepen en ter dood zullen veroordelen. Zij spelen de hoofdrol in het proces tegen Jezus. En niet het Joodse volk.

Het zal een proces worden zonder duidelijke aanklacht, zonder het horen van echte getuigen en zonder bijstand van een advocaat. Een schijnproces, een wanvertoning, dat is het.

Josef Kajafas voert het woord. Hij is de aanklager in het proces tegen Jezus. Hij, de hogepriester van dat jaar, is getrouwd met een dochter van Annas.

Tijdens de eeuw dat de Romeinen direct of indirect de macht uitoefenen in Palestina is Kajafas de meest zetelvaste hogepriester geweest. Achttien jaar lang – heeft hij op voortreffelijke wijze de orde in Jeruzalem weten te bewaren.

Een schrander, taai en besluitvaardig man die beschikt over een goed overzicht en talent om leiding te geven. Ook een corrupt man. Kajafas is alleen bereid om een zaak te behandelen als hij geld onder tafel krijgt toegeschoven.

Tien jaar lang dient hogepriester Kajafas met de Romeinse prefect Pontius Pilatus. Ze zullen ongetwijfeld een nauwe werkrelatie hebben gehad en – zo mogen we aannemen – afspraken hebben gemaakt hoe om te gaan met onruststokers zoals Jezus. Zou Kajafas – voorafgaand aan het proces tegen Jezus – misschien persoonlijk overleg hebben gehad met Pilatus?

Kajafas trouwens ... is de hogepriester die ooit eens geroepen heeft: ‘Besef toch dat het in jullie eigen belang is dat één man sterft voor het hele volk, zodat niet het hele volk verloren gaat.’ (Johannes 11:49)

Ja, Josef Kajafas ziet in rabbi Jezus een bedreiging voor de rust en vrede in zijn stad en in zijn land. Jezus preekt immers over de nabijheid van het nieuwe Koninkrijk. Nu dat kan gemakkelijk ontaarden in een oproer en een ingrijpen van de Romeinen. Het is beter die charismatische profeet uit Galilea te doden dan Hem de kans te geven het volk op te ruien. Bovendien ... Jezus vormt een bedreiging voor de persoonlijke inkomstenstroom van het huis van Annas en Kajafas.

En nu staat de hogepriester van dat jaar dan eindelijk oog in oog met Jezus. Het proces tegen deze aanstootgevende rabbi uit Nazaret kan beginnen.

'Wie denkt U eigenlijk dat U bent? De Messias, de Mensenzoon, de Zoon van God?' Dit is het punt waar het in het proces tegen Jezus om draait. Rabbi Jezus van Nazaret beweert van Zichzelf dat Hij de Mensenzoon is, gezeten aan de rechterhand van God. Gekroond met majesteit en eer. De heerlijkheid van God is niet meer verbonden aan de tempel, waarbij de gelovige Jood zweert. De heerlijkheid van God woont in Jezus, de Mensenzoon!

'U bent dus de Zoon van God?' Jezus antwoordt: 'U zegt dat Ik het ben.' Kajafas heeft genoeg gehoord. Hij scheurt zijn hogepriesterlijk ambtsgewaad en samen met de andere geestelijke leiders roept hij uit: "Hij heeft God gelasterd." 'Waarvoor hebben we nog getuigenverklaringen nodig? We hebben het immers zelf uit zijn eigen mond gehoord!'

Het heeft wat moeite gekost, maar het is hem uiteindelijk gelukt. Josef Kajafas heeft die ongrijpbare Jezus van Nazaret kunnen ontmaskeren als een onruststoker, een volksverleider, een valse profeet, een godslasteraar. En volgens de Joodse godsdienstige wetten moet Hij daarom ter dood worden gebracht. 'Weg met Hem!'

Maar nu moet er nog een nieuwe hindernis worden genomen: Kajafas heeft zelf geen bevoegdheid het doodvonnis te laten voltrekken. Zo snel als mogelijk is zal hij Jezus daarom overgeven in de handen van de Romeinen. Dus op naar de burcht Antonia. Naar Pontius Pilatus, de Romeinse prefect. Er is haast bij. Het Joodse Paasfeest kan immers elk ogenblik beginnen!